

ene Side af Sagen i Orden, men den anden Side havde man ikke haft Opmærksomheden henbendt paa, nemlig, at naar man lagde Arbejdet ved og Ansvaret for Uskadeliggørelsen af disse Brag hen under Marine-ministeriet, maatte man ogsaa lægge den fornødne Kontrol og Myndighed over til det samme Ministerium; det skete imidlertid ikke, man blev staaende i saa Henseende ved Bestemmelserne i Forordningen af 16de Marts 1842, hvorefter det, om man vil, bliver liggende under Justitsministeriet og Amtmanden, men Folgen deraf var, at disse Bestemmelser med Hensyn til Kontrollen bestandig have været et dødt Bogstaa; der vides ikke noget Eksempel paa, at der har været iagttaget noget i saa Henseende i al den Tid. Nu er det Udvalget har ment, at man uden at give nogen udtrykkelig Lov kunde bringe dette Forhold i Orden paa den Maade, at det ved en kongelig Resolution bestemmes, at den Myndighed, der ved Forordningen af 16de Marts 1842 er henlagt under Rancelliet og Amtmanden, henlægges under Marine-ministeriet, og dette kan, som bekendt, efter Grundloven ske ved en kongelig Resolution. Udvalget er af den Formening, at naar dette sker, vil Marineministeriet have tilstrækkelig Myndighed til at drage Omsorg for, at der ikke ved Bragfiskeriarbejder sker noget, som kan medføre enten Fare for Sejlskibet eller yderligere Udgift for Statskassen og det er saaledes kommet til det Resultat, at der ikke vil behøves nogen ny Lov, men at man maa kunne nægte dette Lovforslag Omgang til 3dje Behandling. Deri er Udvalget i sin Helhed enig, men der er to Mindretal, som give en lidt afvigende Begrundelse deraf. Jeg kan altsaa anbefale Tinget i sin Helhed at stemme mod Lovforslagets Omgang til 3dje Behandling.

Andersen: Jeg ønsker at sige et Par Ord for at motivere min Stilling til det foreliggende Lovforslag. Som ærede Medlemmer ville se af Betænkningen, har jeg sluttet mig til det øvrige Udvalg i dettes Indstilling om at nægte Lovforslaget Omgang til 3dje Behandling. Naar jeg har gjort det, er det, fordi jeg ved de Undersøgelser, som jeg har været i Stand til at foretage under denne Sags Behandling, er kommen til den Erkendelse, at den nu bestaaende Ordning paa dette Omraade byder en tilstrækkelig stor Sikkerhed med Hensyn til at betrygge Sejlskibet i vore Farvande. Forholdet er jo nemlig dette, at i de mange Aar, den nuværende Fremgangsmaade med Hensyn til Optagelsen af uskadeliggjorte Bragrester har været fulgt, har man ikke været i Stand

til at opvise et eneste Eksempel paa, at den saaledes fulgte Fremgangsmaade har fremkaldt nogen som helst Ulykke eller forvoldt nogen som helst Fare for den almindelige Sikkerhed med Hensyn til Sejlskibet. Det er jo desuden ogsaa godtgjort under Behandlingen af dette Lovforslag her paa Rigsdagen, at der hverken fra den højtærede Ministers Side eller fra anden Side er fremkommet den mindste Oplysning i saa Henseende. Jeg skønner ikke rettere, end at Forelæggelsen af det af Ministeren fremsatte Lovforslag ikke er tilstrækkelig begrundet, og jeg kan af den Grund ikke være med til at ønske dette fremmet. Jeg kan særlig ikke være med dertil, fordi Lovforslaget i den Stikelse, som det havde fra Regeringens Side, ubetinget lægger betydelige Hindringer i Vejen for Erhvervet for mange fattige Arbejdere. Det er jo saaledes, at der er mange fattige Fiskere, Dykkere og lignende Folk, som paa visse Tider af Aaret have en ret indbringende Indtægt ved denne Virksomhed, og denne Virksomhed vilde der blive lagt betydelige Hindringer i Vejen for, hvis Lovforslaget i den Stikelse, hvori det forelæa fra den høje Regering, var blevet vedtaget, og dette ønsker jeg ikke at være med til. Jeg kunde have givet Forslaget i den Affattelse, som det havde fra Folketinget, med nogle enkelte Ændringer min Stemme, idet det ganske sikkert indeholder saadanne Bestemmelser, som ville være tilstrækkelige til at betrygge Sejlskibetsikkerheden i vore Farvande, uden at gribe forstyrrende ind paa det almindelige Erhvervslivs Omraade; men jeg har ikke villet optage dette Forslag i Udvalget, fordi jeg har faaet det Indtryk, at det vil være aldeles haabløst at tænke paa at faa dette Forslag gennemført i dette høje Ting. Jeg har derfor indskrænket mig til i denne Sag at slutte mig til det øvrige Udvalg, idet jeg gaar ud fra, at de bestaaende Forordninger paa dette Omraade yde en tilstrækkelig Sikkerhed for Sejlskibet her i vore Farvande.

Breinholt-Bestervig: Jeg har meget nødig sluttet mig til Flertallet om at nægte denne Sag Omgang til 3dje Behandling, ikke saa meget for Sagens egen Skyld som netop for det Princip, som Landstinget nu i den sidste Tid hyppig har brugt, at standse en Sags Behandling. Jeg er jo, som ærede Medlemmer ville se af Betænkningen, i Hovedsagen enig med Flertallet, jeg afviger egentlig kun derved, at jeg ikke kan erkende, at en Lov som denne skulde være nødvendig. Jeg synes den ærede Ordfører selv gør sig skyldig i en Modsigelse, idet han siger, at Sagen kan rettes ved en kongelig